

Жовтих плям тривожне коло,
Слів байдужих кайдани.
Може, сонце прохололо,
А як ні, то поверни

Не ясні дарунки травня,
Не троянди, не вогонь —
(Буйна радість — радість давня,
Мов пісок з сухих долонь).

Поверни оті прозорі
Молодого серця дні,
Спів і працю у просторі,
Гук возів у далині,

І у вирій перші шуми,
І озер безхмару дань,
Золоті човни задуми,
Легкоплинний час розстань.

1923. ПРОСТІР (вірші). Київ, 1925.